

Cuidar la relació en temps de pandèmia

En aquest article parlem de l'organització de possibles diàlegs entre la família i l'escola des de l'espai virtual, amb la intenció de transcendir la separació física a la qual ens aboquen les mesures anticovid.

El món sencer viu una pandèmia i l'escola s'hi ha vist afectada com a servei essencial de la societat que és. Diu Alfredo Hoyuelos que «L'ofici del mestre és aprendre», per tant, el de l'escola també, i aquest any té, més que mai, oportunitats diàries de fer-ho.

Després d'anys de treballar perquè les famílies tinguessin presència a l'escola, ara ha estat necessari restringir-los-hi l'entrada. Després de buscar maneres per afavorir la relació i el contacte entre elles, dins i fora de l'escola, ara els hem de demanar que ho evitin. Després de buscar moments de trobada entre famílies i mestres durant les entrades i les sortides per compartir el treball comú d'educar els infants, ara ens hem vist abocats a repensar-ho. Però no ens hem ren-

Deixar de compartir l'espai escolar no volem que porti a perdre el valor de la vinculació i del projecte compartit

dit. Deixar de compartir l'espai escolar no volem que porti a perdre el valor de la vinculació i del projecte compartit.

La pandèmia i aquesta pèrdua del contacte proper han posat a l'ordre del dia de la majoria de nosaltres, professionals i famílies, sensacions d'incertesa, d'incoherència i de desorientació vital. Davant d'això, cal que no oblidem que continuem necessitant, i potser ara més que mai, la proximitat, la companyia, l'escolta i la paraula amiga.

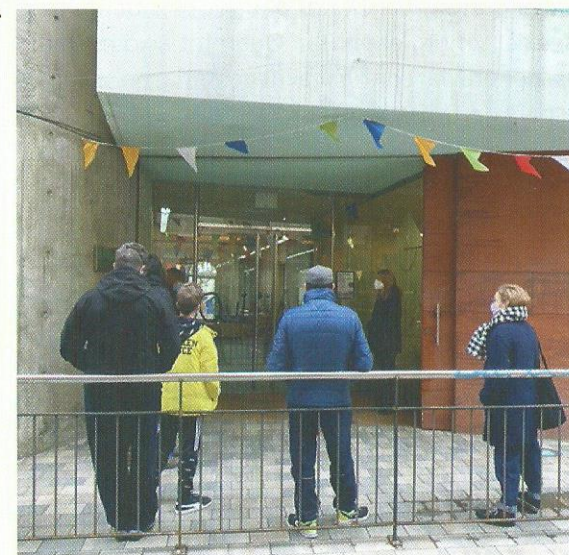
«Diàlegs en família»: un espai de trobada virtual

Pensant en aquesta necessitat, hem optat per oferir durant el primer trimestre un cicle de trobades quinzenals i convidar les mares i els pares a participar en un espai de conversa i reflexió acompanyat per dues mestres voluntàries i un psicopedagog de l'escola. L'hem anomenat «Diàlegs en família».

Les trobades han tingut una durada de 75 minuts cadascuna. Un total d'onze famílies, dotze

mares i dos pares hi han participat de manera compromesa i estable.

«Diàlegs en família» ha adoptat aquest nom per la voluntat d'esdevenir un espai proper i de familiaritat, de retrobament de la comunitat al voltant del foc, per sustentat-se en els principis de la conversa dialògica, la consideració del valor de totes i cadascuna de les vivències comparti-

des, la recerca i la creació de sentit d'aquestes vivències, com també la voluntat d'afavorir la transformació vers el benestar. S'hi ha produït reflexió, autoconeixement, sentit de comunitat i aprenentatges de vida. Aquests principis, exposats explícitament en la construcció del marc de l'activitat, van de bracet amb uns altres com ara la confidencialitat, el respecte i la manca de judici gratuït, per poder parlar des d'un mateix, des del sentir i el pensar. Quan tot això es dona, es genera la confiança necessària en aquests espais de trobada.

Les sessions han tingut una estructura que s'iniciava amb un *ritual d'obertura*, que en aquest cicle de trobades ha consistit a completar la frase «quan jo tenia l'edat del meu fill o de la meva filla...»; seguit d'un espai de *conversa* al voltant de les temàtiques que les famílies volien compartir, mediatitzat per alguna lectura, alguna visualització o algun recurs audiovisual. *Les sessions es tancaven* amb una idea que cadascuna de les persones participants s'enduia a casa seva.

Algunes de les qüestions que s'hi han abordat han estat: «què voldria que el meu fill o la meva filla trobés en mi?», «què voldria que el meu fill o la meva filla trobés en la nostra família?», «del que més gaudeixo del meu fill o de la meva filla és...», «què voldria que el meu fill o la meva filla trobés a l'escola?».

En finalitzar el cicle de sessions recollim, entre d'altres, els comentaris de valoració següents per part de les persones participants:

- ➔ No m'ho esperava així. M'ha agradat. Aquest espai hauria de ser un recurs normal, una part més de la trajectòria d'acompanyament educatiu.
- ➔ És un moment durant el qual estic en contacte amb altra gent de l'escola, on puc compartir amb la resta de pares i mares inquietuds semblants a les meves. Gràcies.
- ➔ Ha estat una molt bona forma de no perdre el fil conductor entre l'escola i la família, a més d'una oportunitat

perquè els pares treballin des del punt de vista emocional. M'emporto la tranquil·litat de ser... i d'haver trobat una família en l'escola i en aquest grup.

I nosaltres tres també n'hem après de totes les famílies, en especial de com podem apropar-nos-hi, sabent que aquesta iniciativa crea una taca d'oli que s'escampa cap als altres pares i mares, perquè la confiança sempre s'expandeix. En definitiva, ha estat tota la institució escolar la que n'ha sortit reforçada. •

Autors

Arnau Careta Plans

arnau.careta@espaibes.cat

Dolors Feixas Roche

dolorsfeixas@escolaelpuig.cat

Montserrat Montoriol Puiggròs

mmontoriol@escolaelpuig.cat

Escola Cooperativa El Puig. Esparreguera

Porta l'aigua al teu molí

Partint de la idea que el contacte, la vinculació i la compartició és una necessitat de famílies i professionals, podem:

- Generar espais regulars de confiança on puguem escoltar i parlar sobre el que ens passa en relació amb els infants.
- Considerar el compromís de marcar camins sostenibles, més que no pas d'elaborar receptes.
- Plantejar-se preguntes obertes i trobar-hi respostes conjuntament.
- Promoure canals audiovisuals de confiabilitat acordant la manera d'utilitzar-los.

Equip ERIFE (Equip de Recerca sobre Infància, Família i Educació)

<https://grupsderecerca.uab.cat/erife/>